

Augustus en September 2012

Lieve familie, vrienden en bekenden.

“Seeing the light with your heart when your eyes only see darkness”

FAITH

We zagen de tekst voor het eerst aan de muur bij fam. de Vries in Papendrecht toen we er koffie dronken. Het sprak ons beide zo aan ... “overleven” we in Liberia vaak ook niet alleen vanuit ons geloof. Het kan vaak zo donker lijken... Tot onze verrassing kregen we de geprinte canvas mee en die hangt nu in onze hal, de centrale plaats in ons huis. Hoe langer we terug zijn in Liberia hoe meer we beseffen dat onze tijd in Holland zo waardevol was. Ontmoetingen met zoveel mensen, vaak kenden we u niet persoonlijk maar u kent ons wel door het lezen van de Manneka nieuwsbrieven.

Een van de hoogtepunten was de familiereünie van de familie Vlasblom. Bijna iedereen was er. Janny had een heerlijke “Vlasblommen” taart gemaakt. Geen kruimel bleef er van over. Voor het eerst hadden we 4

generaties bij elkaar. Onze lieve tante Nel overleed vorig jaar nu mochten we haar achterkleindochter in onze armen hebben. Arjan en Cora onze dank is niet uit te drukken op papier, ook deze keer stelden jullie je huis weer open voor dit “unieke gebeuren”. Dit geldt ook voor

Bert en Jose die vaak achter de “schermen” druk bezig waren om de dag tot een grandioos succes te maken, heel hartelijk bedankt. En natuurlijk de rest van de familie fijn dat jullie er waren zodat we elkaar in zo'n ontspannen sfeer weer konden ontmoeten!

Familiereünies kennen we hier niet Liberia. Vaak zeggen we tegen elkaar waarom organiseren we niet een keer een dag dat al onze familie naar Joe Village komt. Mambu's vader is inmiddels ruim 90 jaar. Veel oudere mensen weten niet op welke datum ze geboren zijn. Het geboortjaar wordt onthouden door het in verband te brengen met een belangrijke gebeurtenis wat er in dat jaar plaats vond, bijvoorbeeld “in de tijd van die en die president.”

Bezoek uit Nederland is natuurlijk erg leuk! We proberen altijd zo'n actief mogelijk programma voor onze gasten in elkaar te draaien. Nu we in Nederland waren brachten zij ons naar de leukste plekjes in hun omgeving. Een aantal dagen waren we te gast bij Mirjam in Harlingen. Lekker slenteren door de stad..... af en toe een winkel in ..... soms

weer even snel er uit. “ Ik moet shampoo hebben maar er staan zoveel soorten ik weet niet wat ik moet kiezen?.....” Noemen ze dat nu een cultuur shock? We kregen een uitgebreide rondleiding bij een Friese aardappelboer. Het meeste gaat mechanisch. De akkerbouw, op de meeste plaatsen in Liberia loopt, vergeleken met deze high tech, meer dan 100 jaar achter. Toch leren we veel van dit bezoek en hopen deze informatie ook in onze farm projecten in de komende jaren te verwerken.

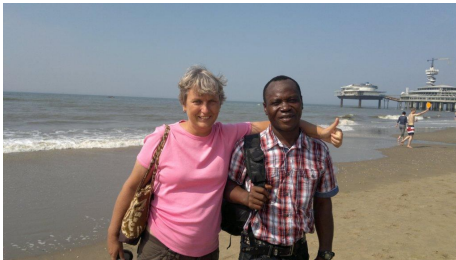

Verschillende keren hadden we ook ontmoetingen met gemeenteleden uit de kerk van Mirjam. Samen in kleine kring genieten van een maaltijd een kop koffie of elkaar ontmoeten tijdens een bijeenkomst in de kerk.

Een bezoek aan Den Haag met Conny en Geeke was weer iets zien op een heel ander vlak. Escher's tekeningen waren voor allemaal een eye opener.

Je raakt er niet op uit gekeken. De moeite waard om te bezoeken! Tot slot een wandeling op de boulevard van Scheveningen en het eten van een bord vol heerlijke warme kibbeling is voor ons ook echt iets typisch Nederlands. Over de hele kustlijn van Liberia zijn stranden maar we kennen hier geen boulevard. Helaas op vele plaatsen in Monrovia wordt het strand nog steeds als openbaar toilet gebruikt, zo ook vlak bij ons huis.

We waren ook bij Daniel een weekend te gast. Varen met een speedboot op de IJssel en omliggende kreken en wateren. Picknicktas mee en koffie drinken op een onbewoond

eilandje. Het was een zeer warme dag dus een heerlijke verkoeling op het water. Een rondje wandelen over Urk stond ook op het programma. 's Avonds liepen we nog vaak even Kampen in met als eindbestemming een Italiaanse ijs "winkel". De eerste avond liepen we langs overvolle terrassen vaak midden op de winkelpromenade. Hoe laat is het eigenlijk? 22:00 uur??? Hoe kan het nog zo licht zijn? Hier in Liberia is het op zijn laatst rond kwart over 7 donker. De eerste dagen in Holland werden we steeds diep in de nacht wakker vanwege het "morgenlicht". Bij ons zou het dan rond kwart over 6 in de morgen zijn. Kijkend op onze horloges was het vaak net 3 uur of half 4. We woonden de ochtenddienst bij van het Leger Des Heils in Kampen, ontroerend om te horen hoe de mensen zijn bewogen met Fetti, onze gehandicapte vriendje in Monrovia. Vlak voor we naar Nederland vertrokken was hij door zijn tante terug gebracht naar zijn geboorte dorp in de bush. Doordat we nog steeds in de regentijd zitten hebben we nog geen mogelijkheid gehad om hem op te gaan zoeken. In een komende nieuwsbrief hopen we DV te kunnen vertellen hoe het nu verder met hem gaat.

Met Willem gingen we een dag de havens in van Rotterdam, nee niet met een rondvaartboot maar met de auto ook hier ging een nieuwe wereld voor ons open. Willem bracht ons op de meest unieke plaatsen. Ook een bezoek aan de Maeslandtkering stond op het programma. Wat een schepen doen Rotterdam aan, dan zijn de containerschepen in Monrovia maar bootjes vergeleken met de containerschepen die Rotterdam aan doen. We hebben hier in Liberia veel last van de klimaatwisseling, het strand vlak bij ons huis wordt steeds korter en water bereikt vaak de begraafplaats al, die vlak achter een klein duin ligt. In de expositieruimte konden we via films en displays ook goed volgen wat de gevolgen voor Nederland in de toekomst zullen zijn.

Ook stonden er bezoeken aan verschillende bedrijven en organisaties op het programma. Vaak was het een weerzien maar soms kenden we elkaar nog niet persoonlijk maar had het bedrijf of organisatie in het verleden een donatie gedaan aan Manneka. Vooral voor Mambu was het interessant om het logistiek proces te volgen in de verschillende bedrijven. Vaak kwamen we overladen met nieuwe informatie, ideeën, en technieken thuis op de Molensteeg. Menig keer liepen we gewoon een rondje door het dorp om het allemaal te kunnen verwerken. Nederland en Liberia twee verschillende werelden. Ook een ontmoeting met Mario stond op het programma. Zijn bedrijf zorgt ervoor dat 30 voetballers elk jaar naar school kunnen. In één van de volgende nieuwsbrieven hopen we uitgebreid te schrijven over de Manneka scholarships.

Op een stralende Hemelvaartsdag vertrokken we al vroeg naar Leerdam. Samen met Machiel en Janneke bezochten we de kerkdienst waar speciaal in de dienst voor ons werd gebeden. Na afloop bleek er een expositie te zijn in het kerkelijk gebouw. Een mevrouw had quilts ontworpen nadat haar zoon jaren geleden plotseling door een verkeersongeval was overleden. Vaak aangrijpend liepen we van het ene kleed naar het andere. Veel onbeantwoorde vragen verwerkte ze in haar kleden met donkere kleuren stof. Waarom God????? Nog wonend in een klein huisje tussen de fruitbomen zag Mambu ook een andere tak van de tuinbouw. We zijn ook bij hun nieuwe huis wezen kijken. Ook iets nieuws voor een Liberiaan dat je een jaren lange lening kan nemen om een huis te kunnen kopen.

Nederland kan ongeveer 2 keer in Liberia maar kent zoveel meer verschillende soorten landschappen. In Liberia hebben we bush, grote onbevaren rivieren en de Atlantische Oceaan. Vanuit dat oogpunt is het dus niet meer typerend dat we ergens “verschillend” naar kunnen kijken.

Nederlanders gaan betaald een aantal weken uit hun luxe huis en wonen midden in het bos in een onderkomen zonder stromend water en moeten 's nachts met een zaklantaarn ergens buiten op zoek naar het toilet. Dat is pas echt vakantie!!! Voor ons was het verblijf in Nederland ene grote vakantie, ondanks dat de dagen overvol waren en we vooral ook nog meer oude vrienden hadden willen bezoeken. Echter de tijd ontbrak!

Bijzonder was het ook om samen met mevrouw Stoker naar de begraafplaats in Papendrecht te gaan. Stil stonden we bij het graf van onze ouders, voor het eerst zagen we de steen met beide namen er op geschreven. Langs andere graven lopend zagen we namen van personen die we 3 jaar geleden nog hadden ontmoet, o.a. van mijnheer Stoker en mijnheer Riphagen. Vele herinneringen komen naar boven. De zon schijnt en af en toe horen we een vogel zingen. Wat is het hier stil en alles is zo mooi onderhouden!

De tijd vloog om afscheid nemen en koffers pakken.....

Met teveel bagage kwamen we door de controles van Schiphol echter bij Air France in Parijs werden we er tussenuit gehaald. Uiteindelijk na veel redeneren en km's lopen over het vliegveld kon de tas extra ingecheckt worden en hoefden we niets bij te betalen. Als dank gaven we “onze redder in nood van Air France” een reep chocolade van Frits, dat had hij wel verdiend! En wij genoten van de heerlijke chocolade al in het vliegtuig. Keuze te over wit, melk of puur! Geen wonder dat we overgewicht hadden!!

In de komende Klepel het maandblad van de Hervormde Kerk in Papendrecht kunt u o. a lezen over onze kinderclub activiteiten in de afgelopen maanden. (wordt ook op de Manneka site gepubliceerd)

We zijn dankbaar dat de MSG een extra nieuwsbrief heeft verstuurd in de afgelopen maand in verband met het overlijden van Teddy het ziek zijn van Anneke.

We hebben zo vaak voor de tekst gestaan in onze hal.

“Seeing the light with your heart when your eyes only see darkness”

FAITH

Juist ook in die dagen bleken we vaak telefonisch niet bereikbaar zijn. Maar weet u, we voelden ons gesterkt door uw gebed. Van over de gehele wereld is er voor ons gebeden. Vaak hebben we aan de expositie van de wandkleden gedacht. Misschien gaan Grace en ik ooit ook nog eens iets maken .....

We houden beide van Art .....1 ding is zeker in onze Art zal de kleur goud verwerkt zijn. We mogen weten dat Teddy nu voor eeuwig op de straten van Goud loopt. Halleluja, Amen!

Dankbaar voor:

- Anneke mocht weer uit het ziekenhuis thuiskomen, nadat de malaria voor een 2e keer terug kwam.
- Mambu heeft na weken lang zoeken onderdelen gevonden voor de 4WD. Nu de regentijd bijna is afgelopen hopen we binnenkort met WATSAN projecten in Bomi te beginnen.
- Grace is in de afgelopen week weer begonnen met werken.
- Mambu kon verschillende waterpompen repareren zodat honderden mensen weer schoon drinkwater konden pompen op verschillende plaatsen in Monrovia.
- Al onze scholarship studenten kunnen we ook dit jaar weer naar school laten gaan.
- Voor uw medeleven in de afgelopen maanden op wat voor manier dan ook.

Gebed voor:

- Gezondheid Mambu en Anneke.
- Grace en haar familie
- Een mogelijkheid om later in dit jaar alsnog de touwpomp training te gaan volgen in Ghana.
- Een goede tijd samen met onze gasten Mirjam en Agnes die voor 8 weken naar Liberia komen
- Wijsheid en inzicht om onze programma's in de komende maanden te draaien.
- Energie om achterstallige administratie te doen wat ook inhoud verschillende bezoeken aan ministeries in Monrovia.
- Goede internet en telefoon verbindingen zodat er contact is tussen Nederland en Monrovia.

Gegevens:

Website: www.manneka.org Het jaarverslag van 2011 is nu via de website te downloaden.

Email: msg@manneka.nl via YouTube/ Manneka zijn nu PowerPoint te zien van de projecten.

Giften: via rekeningnummer 35.30.05.738 van de zendingscommissie Hervormde Gemeente te Papendrecht o.v.v. Manneka (ANBI erkend) of via rekeningnummer 54.24.32.528 t.n.v. Stichting Manneka Nederland, ook ANBI erkend.

Als u het leuk vindt om Anneke zelf een keer te bellen dan kan dat via het volgende telefoonnummer, het kost 18 cent per minuut. **0900-1230086**, hierna krijgt u instructies en draait u vervolgens: **Anneke: 00231- 886971530 en sluit af met # of Mambu: 00231- 886753297 en sluit af met #**

We hebben tot 29 oktober nog 2 uren verschil met Nederland **het is Liberia 2 uren vroeger**, vanaf 29 oktober is het verschil weer 1 uur.

Hartelijke groeten vanuit een droog maar somber Monrovia. Gelukkig brengen de vele exotische bloemen kleur aan onze tuin.

MAMBU EN ANNEKE